

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/21680,Pertkiewicz-Jerzy.html>
2024-04-20, 15:43

Jerzy Pertkiewicz

Pułkownik rezerwy WP, dowódca plutonu we wrześniu 1939 r., żołnierz AK ps. Drzazga, kaliski harcerz, harcmistrz, doktor farmacji.

Jerzy Pertkiewicz urodził się 25 lutego 1920 r. w Czortkowie nad Seretem. Jego ojciec

Zygmunt ukończył Uniwersytet im. Jana Kazimierza we Lwowie i uzyskał tytuł magistra farmacji. Matka Stefania była absolwentką Konserwatorium Muzycznego we Lwowie w klasie fortepianu. W Kaliszu Jerzy Pertkiewicz ukończył Gimnazjum im. Adama Asnyka i zaangażował się w działalność harcerską. Był najmłodszym reprezentantem Polski na Zlocie Skautów Słowiańskich w Pradze w 1931 r., uczestniczył w IV międzynarodowym Jamboree w Gödöllő na Węgrzech w 1933 r. Jego wielką pasją była gra na skrzypcach.

Po zdaniu matury jako ochotnik zgłosił się do Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Szczypiornie, którą ukończył w 1939 r. Tuż przed wybuchem wojny otrzymał przydział do 29. Pułku Strzelców Kaniowskich i jako plutonowy podchorąży został dowódcą plutonu strzeleckiego. Ze swoim pułkiem w składzie Armii „Poznań” brał udział w bojach pod Cekowem, Turkiem, Sierpowem, Łęczycą i Kutnem. Został dwukrotnie ranny w walkach o Sierpów, podczas których dowodził atakiem swojego plutonu na bagnety. Brał udział w bitwie nad Bzurą, w której to wyprowadził z okrążenia swój pluton, a następnie przez Puszcę Kampinoską przebił się do Warszawy. Bronił miasta w rejonie Bielani i tam został ponownie ranny. W końcowej fazie obrony miasta walczył na stacji kolejowej Warszawa Zachodnia. Podczas tych walk otrzymał trzy rany. Ostatnie z obrażeń było tak ciężkie, że stracił przytomność i został uznany za poległego. W nocy na pobojowisku odnaleźli go kolejarze i zorganizowali transport do szpitala polowego. Tam po operacji ratującej mu życie odszukała go matka i jako sanitariuszka objęła nim opiekę.

Po kilkumiesięcznej kuracji, kiedy Niemcy wyszukiwali zdrowiejących oficerów i kierowali ich do oflagów, zbiegł ze szpitala i powrócił do rodzinnego Kalisza. Po wysiedleniu rodziny do Tarnowa wstąpił tam do Związku Walki Zbrojnej, a później został dowódcą 3. plutonu w kompanii „Regina” w batalionie „Barbara” 16. pp AK dowodzonego przez kpt. Eugeniusza Borowskiego ps. Leliwa. Wziął udział w trzymiesięcznym szlaku bojowym jednostki w akcji „Burza”. W największej bitwie jednostki – pod Jamną – był dowódcą sekcji dywersyjnej samodzielnego plutonu „Regina II”. Po kontuzji odesłano go do sztabu, dzięki czemu uniknął śmierci, kiedy Niemcy w Dąbrach otoczyli i zlikwidowali jego oddział.

Po wojnie zamieszkał w Tarnowie i poszedł w ślady rodziców – skończył farmację na Uniwersytecie Jagiellońskim. Przez lata pracował w aptekach, a w 1979 r. obronił pracę doktorską. Był znaną postacią publiczną ziemi tarnowskiej. Uzyskał tytuł Honorowego Obywatela Miasta Tarnowa. Zmarł 30 czerwca 2018 r. w wieku 98 lat.

Został odznaczony m. in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojskowego Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Medalem Wojska czterokrotnie, Krzyżem Kampanii Wrześniowej, Medalem za Warszawę, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem „Pro Memoria”, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami dla ZHP.

 ZOBACZ ZDJĘCIA

Przejdź do relacji

JERZY PERTKIEWICZ

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)